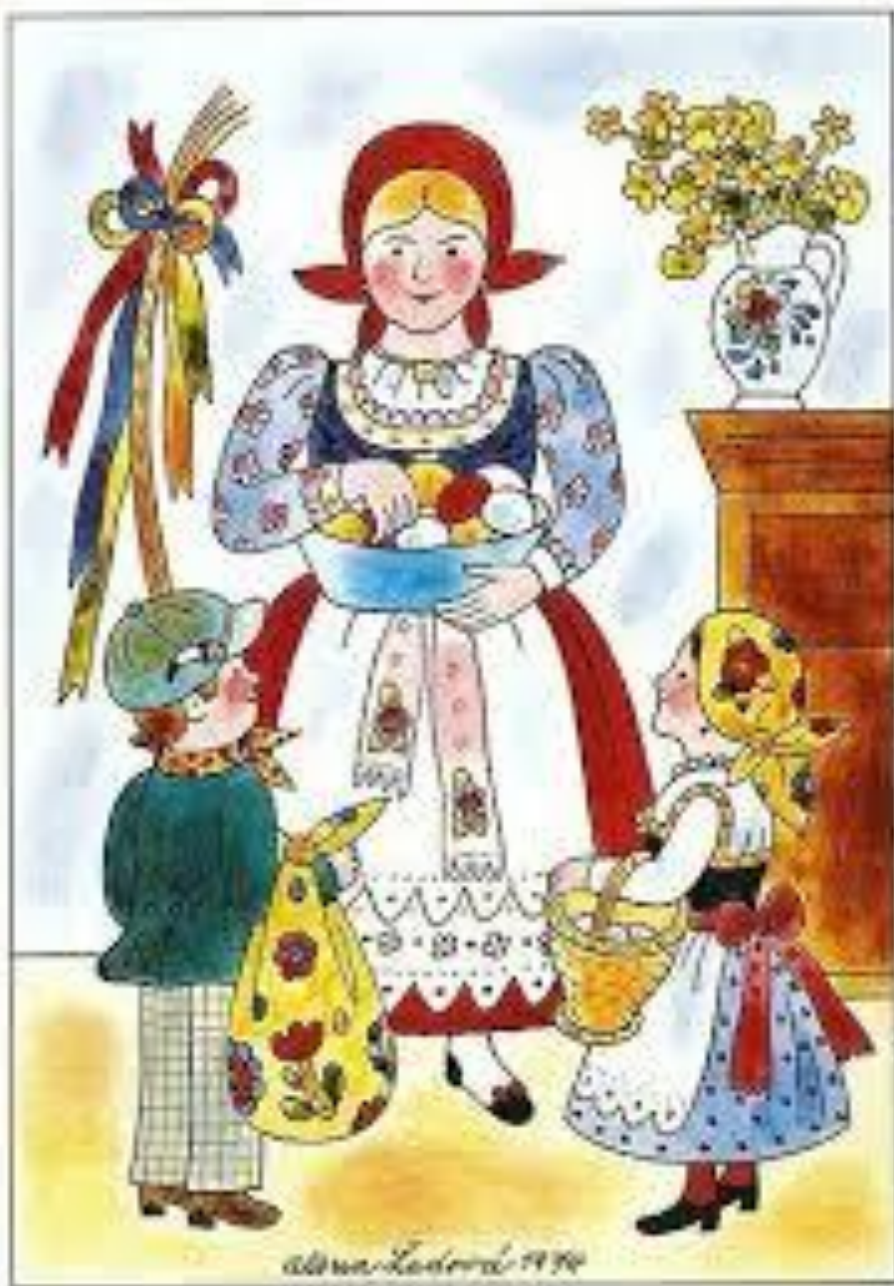


Divínček



3. číslo, 2022/2023

Školský spravodajca

Milí čitatelia! Tak sme tu zas!

A v novom roku si nás (dúfame) prečítate zas!

S novým vydaním prinášame aj ďalšiu nádielku hádaniek či hlavolamov, omaľovaniek zaujímavostí zo sveta zvierat aj kín, trošku kníh, pár noviniek v našej škole..... a štipku matematiky. 😊

Príjemné, čo najmenej chaotické čítanie vám prajeme.



Zviera čísla:

Kengura

Inak povedané klokan. Sú to veľmi zaujímavé zvieratá kvôli svojmu vaku na bruchu a schopnosti vyskočiť do vzduchu veľmi vysoko.

Kengura žije v Austrálii.

Ďalšou zaujímavosťou je že Kengury vydržia bez vody až niekoľko dní väčšinu živín získavajú z potravy.

Dospelé jedince majú sivú až červenú farbu.

Mlád'atá klokanov sa rodia bez srsti a slepé.

Dnes je populácia klokanov celkom veľká.



Strany plné zábavy

A) Vyfarbi podľa výsledkov:

1 + 0

1 + 3

3 + 0

3 + 3

7 + 1

3 + 5

2 + 0

4 + 3

2 + 1

5 - 4

3 + 1

6 + 2

2 + 0

5 + 1

2 + 5

7 + 1

6 + 2

8 - 5

5 + 1

1 + 1

2 + 2

2 - 1

2 + 1

4 + 3

6 - 3

1 + 5

9 - 1

4 + 4

3 + 3

1 + 1

7 + 1

8 - 7

1 + 6

2 + 3

3 + 0

3 + 1

5 + 2

2 + 2

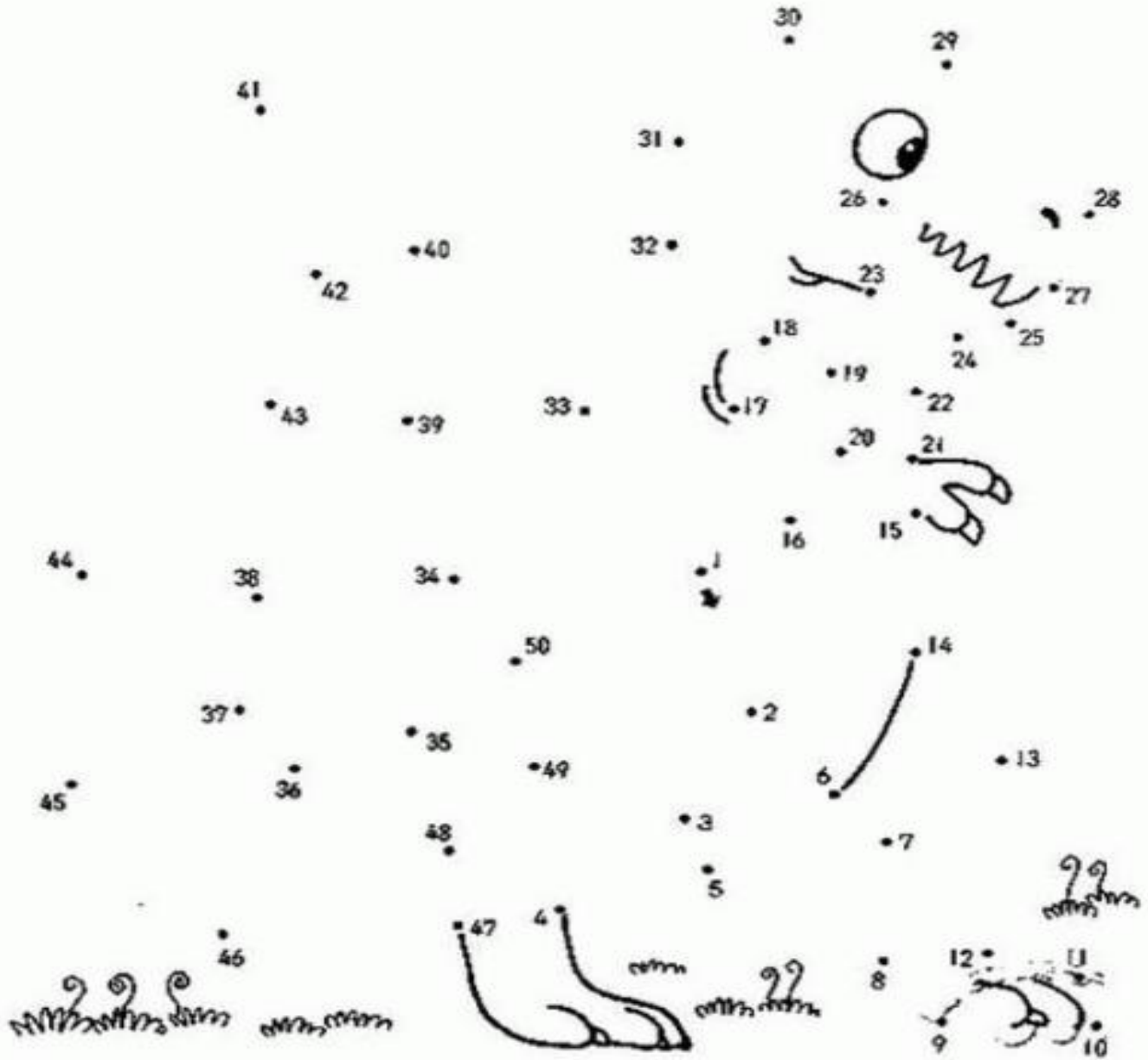
7 + 1

5 + 2

6 - 5

7 + 1

B) Pospájaj



Knižné tipy

KNIHY OD ROWLINGOVEJ :

FANTASTICKÉ ZVERY A ICH VÝSKYT

Knižku *Fantastické zvery a ich výskyt* nájdete takmer v každej čarodejníckej domácnosti. Ponúkne vám základný prehľad o všetkých príšerách, bájných zvieratách a zveroch z čarodejníckeho sveta. Návody na „ovládanie“ zverov, ktorý isto iste budete potrebovať, tam nájdete tiež.

FANTASTICKÉ ZVERY METLOBAL V PRIEBEHU VEKOV

Ak ste si niekedy kládli otázku, kde sa vzala ohnivá strela alebo dorážačka musíte si prečítať *Metlobal v priebehu vekov*. Okrem pravidiel v knihe nájdete aj údaje o rekordoch z tohto naozaj nebezpečného čarodejníckeho športu.

FANTASTICKÉ ZVERY ROZPRÁVKY BARDA DEEDLA

Päť rozprávok plných mágie a čarov. Rozprávky barda Beedla rodičia v čarodejníckych rodinách s obľubou čítali svojim ratolestiam pred spaním celé storočia.

Knihu z originálu preložila Hermiona Grangerová.

Sprievodné poznámky napísal profesor Albusa Dumbledora



Nové PC hry roku 2023

1. Pre mladších

Nová zábavná hra na počítač a na mobil bez pravidiel !!!!!!!

<http://surfer//bing//game>

Hra v ktorej nie sú žiadne pravidlá zabaví sa pri surfovaní.



2. Pre starších

S.T.A.L.K.E.R. 2

S.T.A.L.K.E.R. 2: Srdce Černobyľa je pokračovanie novej generácie ocenenej franšízy počítačových hier vyvinutej spoločnosťou GSC Game world, ktorá má priniesť jedinečný akčný zážitok z prežitia v



postapokalyptickej zóne vylúčenia Černobyľ.

STARFIELD II: HEALTH EQUITY SUMMIT

Rok 2023 je tu, čo znamená, že to môžeme povedať: Starfield je tento rok. Bethesda, prvá verzia originálneho RPG za štvrtstoročie, vesmírny romp s



otvorenou galaxiou je obklopený nejakým vhodne astronomickým humbukom.

Karneval

Dňa 16.2.2023 bol na prvom
stupni **KARNEVAL.**

Bolo tam veľa rôznych masiek.

Bavili sme sa od 13:00
do 15:00.



Súťažili sme rôzne
súťaže.

Bola to veľká
zábava!



Lyžiarsky výcvik – I. stupeň



Niektorí odvážlivci
z prvého stupňa sa
rozhodli naučiť
lyžovať.

Spolu sme sa vybrali do lyžiarskeho strediska
Zerrenpach-Látky.

Pomáhali nám
učiteľky a pán
Tršo a bola s
pani riaditeľka.



pani
učiteľ
nami aj
Naučili

sme sa dobre lyžovať. A najhoršie bolo to, že
na posledný deň pršalo a nemohli sme ísť na
svah.

Napriek tomu bolo super!

Tánička Šul'anová, Nelka Ridzoňová, Ondřík Tuším, 4.

A

Lyžiarsky výcvik – II. stupeň

Na druhý pokus sme sa konečne dostali na lyžiarsky. Po príchode tam sme si mysleli, že sme na nesprávnom mieste. Naše pohľady stáli za to, keď sme vošli do



penziónu a zacítili ten puch starých čias. Všetci boli nakoniec spokojní s izbami, len nás zamrzelo, že sme neboli na jednom poschodí. Napriek všetkému sme prehovorili pani učiteľky a väčšinu času sme trávili spolu. Prvý deň sme sa hneď vybrali na svah ukázať naše „super“ schopnosti. Aj keď zo začiatku to boli samé pády, tak ku koncu týždňa mal v sebe každý kus lyžiara a aj tí pokročilí sa tiež o niečo zlepšili. Večer sme vždy boli unavení, ale našli sme silu na neodolateľný program. Hneď prvý deň sa zo všetkých chlapcov stali dámy. Dievčatá ich pekne obliekli, namaľovali a mali sme módnu prehliadku, ktorá stála za to. Uprostred týždňa sme doobedu boli na svahu

a poobede sme boli pozrieť pánovi učiteľovi chatu, kde málokto ostal suchý. Večer nám spríjemnilo večerné lyžovanie, po ktorom nás čakala teplá pizza. Štvrtok sme celý prelyžovali a večer nás čakal karneval. Všetci mali originálne nápady ako: banditi, Arab na t'ave, Bučkovci,... Večer sme si naplno užili, ale boli sme smutní z toho, že na druhý deň odchádzame. V piatok najväčší bordelári všetkým vyzliekali posteľe.

Potom sme poslednýkrát navštívili svah a „kvalitné“ dodávky nás odviezli naspäť. Pri odchode sme sa pekným gestom pozdravili druhej škole a smutní, ale



s nezabudnuteľnými zážitkami sme sa vrátili domov.

Emma Jamnická, Mia Švarcová, 8. B

Návšteva Novohradskej knižnice v Lučenci



ozdoby na veľkú noc
– KOHÚTA.

Kebyže máme
povolenie a kartu tak
by s me si mohli
požičať knihu a aj
komix. Ale aj tak

Naša najlepšia pani
učiteľka Gabika Kozová
nás vzala do
Novohradskej knižnice
v Lučenci. Bolo to
veľmi skvelý zážitok.
Vyrábali sme tam



sme si toho veľa
užili. Mali tam
oddelenia pre
dospelých a aj
pre deti.
Dokonca tam
mali aj oddelenie
kníh z ktorých sa
dá učiť.



Tánička Šuľanová, Nela Ridzoňová, Ondrík Tuším, 4.

A

Pasovanie prvákov

Vo februári boli naši prváci pasovaní za ozajstných žiakov našej ZŠ Divín.



Dievčatá z 5. B triedy si nacvičili divadlo so skúšaním prvákov. Ella bola zlá čierna víla, ktorá dávala deťom veľa zábavných úloh.

Laura bola múdra princezná, ktorá bola spútaná začarovanými opaskami, ktoré mali deti svojimi vedomosťami „rozopnúť“. Nina

bola škriatok - pomocníček, ktorý pomáhal
deťom hovoriť zaklínadlá, aby oslobodili
múdra princeznú.

Prváci boli veľmi šikovní aj v telesnej
výchove, lebo každý z nich zvládol urobiť
kotrmelec aj dopredu aj dozadu.

Môžeme byť hrdí na pani učiteľku Ružinskú,
že takýchto čertíkov zvládla tak veľa naučiť.

Prváci sa veľmi tešili, že už aj oni sú
skúsenými žiakmi našej školy.

Tak už len pekné známky Vám prajú žiačky 5.
B triedy.

Ella Jamnická a Nina Olšiaková

Exkurzia Mochovce

Vo štvrtok ráno sme sa všetci natešene stretli pred školou a nedočkavo čakali na autobus.



Cestou tam boli všetci ospalí, ale napriek tomu sme sa bavili. Išli sme dlhú cestu, ale nám to prišlo ako pár minút. Keď sme dorazili do Mochoviec, všetci sme veselo vyskočili z autobusu. Vo vchode do Energolandu nás privítala sprievodkyňa. Boli tam rôzne zaujímavé expozície, ktoré sme si mohli vyskúšať. Súčasťou bola aj motorka budúcnosti, ale aj termokamera. Dokončili sme prehliadku a išli sme do lesníckeho múzea. Múzeum nás až tak nezaujalo ako

Energoland, ale výlet bol aj tak super. Všetci sme unavení nastúpili do autobusu a šli sme domov.

Adela Kováčiková,
Vivien Šuttová,
Zdenka Valachová,
B



8.

Noc knižníc



V noci
v knižnici sa
mi splnilo veľa
snov. Konečne
som mohol
spať v škole
a dokonca
v knižnici. Na

začiatku to bola veľká sranda, pretože sme
robili Morenu, ktorú sme hodili do potoka.
Potom sme sa stiahli do školy, lebo začalo byť



suchravo.
Mali sme
párty, hrala
hudba,
dokonca aj
heligónka.
Popri tom
sme mali

tvorivé dielne. Mali sme aj divadelnú vtipnú
a dokonalú show, v ktorej sme boli všetci
zapojení. Nakoniec sme mohli pozerat' filmy.
Ja som zaspal a zobudil sa ako prvý, lebo som

spal asi najdlhsie. Napokon sme išli na raňajky
a pomaly domov.

Patrik Žilka, 7. A

Noc knižníc na prvom stupni:





Sojka divínska

(literárna príloha)



Škola

Škola – to je sranda velká
i keď do nás hučí učiteľka.
Naučí nás písať, čítať,
na matike aj počítat.

Aj keď sa mi učiť nechce,
s radosťou tu píšem verše.
Jeden ráno, druhý večer,
lebo päťku dostať nechcem.



Keď sa dobre učíte,
super známky nosíte.
Obľúbený predmet – prestávka.
Sranda cez ňu býva veľká.

Matúš Machava, 6. A

Škola

Naša škola veľká, žltá.
Niekedý je trocha krutá.
So všetkým si poradí,
žiacov v triede zoradí.
Domáce úlohy nám dáva,
pokarhanie za ne niekto máva.

Veronika Lichá, 6. A

Naša škola je ako
teplá kola.
Nechceš, ale musíš.
Ty hučíš?
No a kto nie?
Poznámka....



Adrian Stankovič, 6. A

Pri námestí žltá škola
po prázdninách žiakov volá.
Všetci sa už veľmi tešia.
Do Tesca zošity kupovať bežia.
Žiakov sem chodí veľa.
Učia sa, aj keď je nedeľa.
V telocvični florbal hrá sa.
Detský smiech odtiaľ ozýva sa.
Bufet nám už funguje.
Teta stále účtuje.
Našu školu máme rade.
Každý sa do nej parádi.

Matúško Olšiak, 6. A



Naša trieda – 6. A

My sa tiež učíme,
niekedy až mučíme.

U nás zábava nechýba,
proste to tak býva.

Naša trieda – to sme my,
veselí a zjašení.

Peťa Briestenská, 6. A

Moja školská taška

Moja školská taška je veľmi ťažká.

Keď idem do školy, chrbát ma z nej bolí.

Hlava ma tiež bolí, lebo nemám úlohy.

Ešte kým zazvoní, dopíšem, čo v zošite nemám.

Matúš Bolla, 6. A

Moja škola

Každé ráno vstávam.

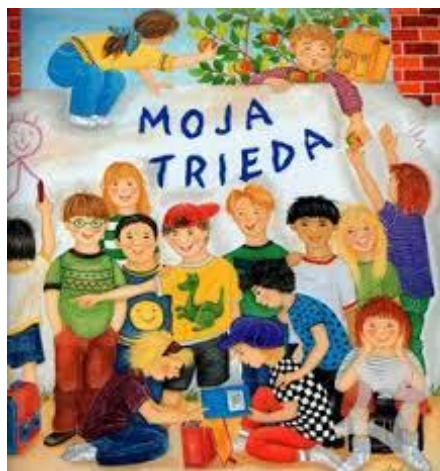
Do školy sa ponáhľam.

Moja škola pod divínskym hradom stojí,
pekné okolie ju zdobí.

Učiteľský zbor sa každý deň na náš teší,
džavot detí, plné triedy,
pekné chodby s nástenkami.

Dve budovy našej školy
pekne upravený školský dvor zdobí.
Do školy si rado po vzdelanie chodím.

Nina Matúchová, 6. A



Škola

Škola – to je veľká sranda.

V triede je nás celá banda.

Učíme sa deň čo deň,
až sa nám z toho sníva sen.

Vstávanie je najhoršia vec,
niekedy si myslím,

že som ozajstný vedec.

Naučila som sa veľa,
aby som spočítala, koľko mám na chleba.

Lea Fulajtárová, 6. A

Naše Slovensko

Slovensko je veľmi pekný raj
aj keď je to maličičký kraj.

Naše Tatry sú vysoké hory vraj.

Radím ti: „Odvahu na ne maj!“

Slovenčina – pekná reč.

Štúr by bol z nej celý preč.

Naša keramika z Modry je,
nemá páru z celej galaxie.

Bratislava - hlavné mesto,
na halušky robíme dobré cesto.

Našu úctu k národu
nezahodíme za žiadnu parádu!

Od Tatier až po Dunaj
samou nádherou sa pokochaj!

Ondřík Tuším, 4. A



Slovensko

Máme krásne Tatry,
prejdite sa okolo malej Fatry.

Na Dunaji stojí most,
drží toho celkom dosť.

Bratislava – hlavné mesto,
zmiešame na halušky cesto.

Oslavujeme 30 rokov
od odpojenia od našich bratov Čechov.

Rieky Hron a Váh,
z Tatier majú niektorí strach.

Máme aj pekné zámky,
spadnú vám z nich sánky.

Tomáško Koza, 5. A



Moja mamka pre mňa veľa znamená, preto som sa rozhodla písať tento sloh práve o nej.

Veľa ľudí, učiteľov, hovorí, že sme si dosť podobné. Ja som síce od nej kúsok vyššia, ale nie tak veľmi. Moja mamka má asi stošesťdesiatpäť centimetrov. Na jej vek má peknú postavu, ale ona s ňou stále nie je spokojná... Má krásnu tvár, nádherné oči a ešte krajší úsmev. Tvár jej dopĺňajú krásne hnedé vlasy, kúsok vlnité a približne pod plecيا.

Moja mamka možno niekedy na prvý pohľad nevyzerá veľmi priateľsky, ale v realite je to strašne milý, veselý, láskavý a krásny človek.

Okrem toho, že ma vie často rozosmiať, pomôcť mi, poradiť, keď som hocikedy smutná, znechutená alebo našťvaná (samozrejme, ak môže a vie ako). Snaží sa ma chrániť a vždy stáť pri mne. Pamätám si, že vždy, keď som sa nejako zranila, ošetrila mi to, objala ma a zrazu som bola v poriadku.

Spolu sme si prešli aj ťažším obdobím a viem, že to nie je prvý ani poslednýkrát, ale vždy sme sa udobrili a snaží sa pre mňa robiť len to najlepšie.

Nie je vždy len milá, je aj niekedy našťvaná, prísna alebo len smutná ako každá mamka a úplne ju chápem.

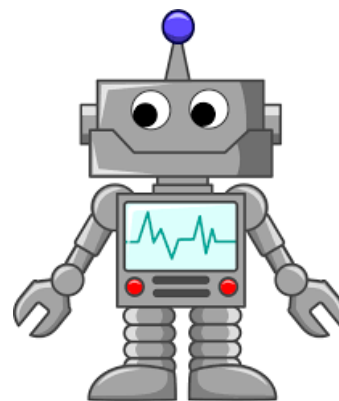
Nestará sa len o mňa, ale aj o môjho brata a otca. Moju mamku mám veľmi rada, aj keď sa niekedy na niečom nezhodneme, ale nikdy by som ju za nič nevymenila. Dobre si s ňou rozumiem (aj keď nie vždy), ale máme celkom dobrý vzťah a som za ňu neskutočne vďačná.

Júlia Valachová, 6. B



Timotej a jeho robot

Tiahol sa rok 2032... Jedného dňa prišiel do Timotejovej triedy nový žiak. Volal sa Milan. Keď stál pred tabuľou aj s učiteľkou a predstavoval sa, tak Timoteja nadchol. Milan sa veľmi zaujímal o techniku a o roboty. Timotej nabral odvahu a prišiel za ním do prvej lavice a prihovoriť sa mu: „Ahoj Milan, ja som Timotej, nechceš sa so mnou kamarátiť?“ Milan súhlasil. Timotej sa opýtal Milana, či by ho nenaučil niečo o technike. Milan prikývol a zobral ho do počítačovej učebne. Ukázal mu množstvo vecí, ako si zostrojiť robota, ako si nainštalovať rôzne systémy do nového zariadenia. Po skončení vyučovania sa Timotej vybral domov a v bleskovej rýchlosti zapol počítač a začal si vyhľadávať veci o robotoch. Rozhodol sa, že si ho vyrobí. Po niekoľkých týždňoch si ho konečne zostrojil. Dokonca mal aj jeho nový robot prístup na internet. Kým bol robot na nabíjačke, tak Timotej si išiel zahrať videohry. No zrazu mu na obrazovke vyskočilo upozornenie, či chce spárovať nové zariadenie s počítačom. Timotej bol prekvapený, aké zariadenie? Zistil, že to zariadenie je jeho nový robot, ktorý sa pomocou chytrých čipov pokúsil pripojiť k jeho počítaču, aby zistil o Timotejovi čo najviac. Opatrne prešiel kurzorom na tlačidlo súhlasiť a stlačil enter. Robot sa ozval: „Ahoj Timotej!“ Prekvapený Timotej sa odzdravil. Spýtal sa robota, čo všetko dokáže. Robot odpovedal: „Ukážem ti.“ Na počítači sa otvorila zložka s textovými súbormi. Timotej si ich otvoril a naštudoval. Od tohto dňa začal využívať robota naplno. Robot slúžil a bol veľmi nápomocný. Keďže mal robot prístup na internet, tak mohol pomáhať každému. Timotejovi pomáhal s domácimi úlohami a s hernými taktikami. Jeho matke pomáhal vyhľadávať recepty. Jeho otec bol mechanik, čiže robot mu nosil veci a objednával súčiastky, ktoré si otec zažiadal. Timotejov robot bol fakt skvelý pomocník a slúžil každú minútu, každú hodinu, každý deň. Robotov posledný deň bol 19.7.2046. Blížila sa búrka, keď robot s matkou presádzali kvety. Búrku si matka všimla až vtedy, keď už začalo pršať. Povedala robotovi, nech jej pomôže odpratať veci. Robot išiel po posledný kvetináč na koniec záhrady a vtedy ho zasiahol blesk. Smutný Timotej po neho išiel na koniec záhrady a zobral si ho do izby. Otvoril kryt, kde mal uložené čipy a zistil, že väčšina čipov je poškodených. So slzami v očiach ho rozobral a predal na súčiastky. Navždy však zostal v ich srdciach ako nápomocný robot.



Eliot

Začalo sa to v dedine pod vysokým kopcom. Chlapec menom Aladár doma zostrojil svojho obra. Celé mesiace doma v pivnici zbieral súčiastky na svoj vynález skazy. Každý deň si robil plány, aby mohol konečne obra Eliota pustiť na svet. Jeden tajuplný večer sa mu to podarilo. Písal sa rok 2024... Aladár zostrojil svoj sen a vtedy to všetko začalo... Eliot otvoril oči a prehovoril: „Volám sa Eliot a budem ti verne slúžiť, môj pán!“ Bol obrovský a vyzeral nebezpečne. Z nosa sa mu dymilo ako z parníka... „Zajtra ťa urobím šťastným, môj pán,“ oznámil Eliot Aladárovi. Ráno sa rozbehol do susedov a rozbil dvere. Priniesol Aladárovi všetky cennosti susedov. „Tu máš môj pane, toto sú tvoje dary!“ Aladár zistil, že to bude veľký problém. Večer išiel do susedov a všetko im vrátil. Rodičia museli zaplatiť rozbité dvere. Na druhý deň ráno Eliot ušiel do dediny a zjedol starostovi mačku. „Bol som hladný, môj pane, ale veru som sa slabo najedol.“ Aladár už bol v koncoch a jeho rodičia už o všetkom vedeli. Večer im z dvora zmizol pes. „Eliot, a kde je náš pes?“ opýtal sa Aladár slušne... Robot začal dymiť cez nosné dierky a revať na Aladára: „E -L-I-O-T nebude hladný!“ V tej chvíli sa začali doma všetci triasť. Eliot sa rozbehol a ušiel do dediny. A všetko po ceste ničil. Odvtedy ho nevideli a ostal v nich len strach. Doteraz sa im snívajú strašidelné sny o tom, ako ten Aladárov výmysel skončí ... Ved' ich mohol zjesť všetkých!

Veronika Hašková, 8. A

Budeme raz bývať na Marse?

(úvaha)

Človek v poslednom storočí urobil veľké objavy vo vesmíre. Za sto rokov stihol do vesmíru vyslať prvé rakety, družice, dokonca sa do vesmíru dostali už aj ľudia a v dnešnej dobe tam dlhodobo žijú a skúmajú, či je možné žiť vo vesmíre. Kozmonauti sú vo vesmíre mnoho týždňov a zistené objavy posielajú vedcom na planétu Zem.

S objavom rakiet sa nám ponúka otázka: „Budeme raz bývať na Marse?“ Ja si myslím, že hneď to nebude, ale raz určite budú ľudia bývať na Marse normálne ako na Zemi. Podľa mňa si tam dokážeme vybudovať veľké mestá. Tieto mestá budú musieť byť veľmi odolné, aby vydržali veľké teplotné rozdiely. Myslím si, že ľudia sa nebudú môcť voľne pohybovať po uliciach, ale budú mať na to špeciálne priechody. Ak sa budú chcieť ľudia dostať do iného mesta, budú musieť využiť špeciálne metro, ktoré bude premávať v nadzemných tubách. Rastliny sa budú pestovať v špeciálnych skleníkoch, lebo vonku by nerástli. Vodu však budeme musieť dovážať buď zo Zeme alebo ju hľadať aj na iných planétach. Z takejto predstavy o budúcnosti mám zmiešané pocity. Na jednej strane si myslím, že by sa to dalo zrealizovať, pretože my ľudia sme veľmi vynaliezaví a keď chceme, dokážeme aj nemožné. Máme veľmi veľa šikovných vedcov, ktorí pracujú na tom, aby sme raz mohli žiť vo vesmíre, ale niektoré vedomosti nám stále chýbajú. Podľa môjho názoru na to treba veľmi veľa peňazí a stále nevieme ako začať.

Myslím si, že zo začiatku by mali ísť ľudia na Mars len na kratší pobyt, aby zistili, či by taký život vôbec chceli. Otázkou ostáva, či by sa nám takýto život páčil, keby sme museli žiť v uzavretých budovách bez možnosti vybehnúť von a nadýchať sa čerstvého vzduchu medzi stromami.

Marek Matúch, 8. A

N168

„ Raketa číslo 555 je pripravená na štart!“

Toto je veta, ktorú poznám už naspamäť. Veta, ktorú počúvam denne dookola, len vždy s iným číslom. Moji rodičia sú totiž kozmonauti ,ktorí ako prví pristáli na novo objavenej planéte s názvom N168 ,ktorá sa nenachádza v našej galaxii. Je od nej vzdialená niekoľko svetelných rokov. Je rok 2598 a od ich letu ubehol už nejaký ten čas.

Nežijeme na Zemi. Žijeme na Marse, ktorý bol osídlený tisíce rokov dozadu. Zem nie je. Zmizla. Jednoducho zmizla z Mliečnej dráhy aj z celej galaxie. Nevie, čo sa s ňou stalo, nikto o nej nerozpráva.

Keď budem veľká a budem mať 118 rokov, budem sa môcť stať



kozmonautkou aj ja. Je to môj veľký sen, vyrastám obklopená ľuďmi, ktorí sa zaoberajú vesmírom a vecami okolo neho, skúmajú rôzne vzorky z neznámych planét. Fascinuje ma to. Chystám sa navštíviť planétu, na ktorej je len voda. Taká nezvyčajná. Doteraz z nej vzorky nikto neodobral, takže ja budem prvá.

Natálka Valachová, 8. A

EXISTENCIA MIMOZEMŠŤANOV

Píše sa rok 105. Ľudia odchádzajú z polí, lebo sa blíži večer. Domov sa ponáhľa aj skupina, v ktorej je malý chlapec. Chlapec zaostáva za skupinou, postupne ju stráca, až ju nakoniec stratí úplne. Už sa stmieva a chlapec sa začína báť, keď tu zrazu zahliadne na oblohe žiarivé jasanie, ktoré po chvíli zájde za ďaleké hory. Samozrejme, chlapcovi nevíri v hlave nič iné ako ísť za tým tajuplným svetlom. Blúdi horami dolami, kým nepríde k veci, čo tak žiari.

To žiarenie bolo vyvolané tým, že nejaká divná okrúhla vec priletela veľmi rýchlo. Chlapec stojí pri divnej veci a udivene hľadí, až nedýcha, keď tu zrazu vylezie z tej veci nejaká postava. Chlapec jej nevidí do tváre, kým sa tá postava neotočí. So štyrmi očami sa naňho pozrie a to je posledné, čo chlapec uvidí. Bol to mimozemšťan, ktorý sa stratil vo vesmíre a pristál na našej planéte.



Chlapca naložil do tej veci a unikol preč. Čo chlapcovi urobili? – Nikto nevie. Vie sa len to, že o tomto chlapcovi vzniklo mnoho legend.

Šimon Olšiak, 8. A

Pes - najlepší priateľ človeka

Je známe, že pes je najlepší priateľ človeka. Ale prečo je to tak? Zamysleli ste sa niekedy nad tým, ľudkovia? Je to úplne jednoduché a je to naozaj tak.

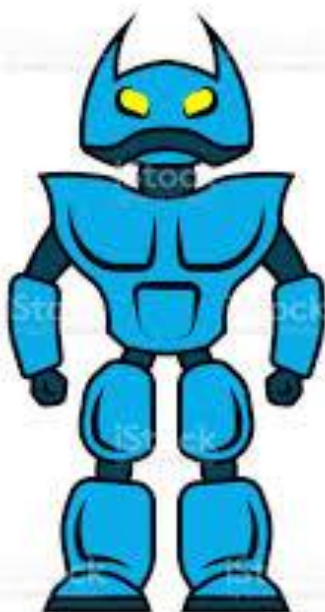
Na svete sú milióny ľudí, a predsa je pes najlepší priateľ človeka. Pri psovi nikdy nie si sám, lebo pes je pri tebe stále. On vás nikdy nesklame a nebude klamať. Nevie hovoriť ústami, ale svojimi očkami. Pre mňa je pes najväčšie šťastie, aké môže do života obyčajného človeka prísť! Nie je nič krajšie ako to, keď vám malé chlpaté kľbko oblíže celú tvár. Na našich ušatých maznáčikov sa nevieme hnevať dlhšie ako desať minút, lebo sa na nás pozerajú tými najkrajšími očami. Každá minúta s vami je pre neho ako večnosť... Je úplne jedno, ako dlho ste preč, keď sa vrátite, pes vás privíta vrtením svojej antény a vy ste boli preč možno päť minút. Je tu pre vás celý život. Rozumie vám a jeho pohľad hovorí : „Som tu pre teba!“ Ak chcete mať skutočného priateľa, treba si kúpiť psíka.

Stačí mu dať tak málo, len vašu lásku a spoločnosť. Nakoniec vám to poviem celkom jednoducho: „Sklame vás iba jedenkrát a to vtedy, keď odíde do psieho neba!“



Veronika Hašková, 8. A

Modrý robot



Raz si
dievčatko
Anežka
by chcela
malého
Neváhala a
sporiť
Trpezlivo
tri roky. Keď
podarilo,
vybrala do

jedno
menom
zmyslelo, že
nejakého
robota.
začala si
peniažky.
sporila necelé
sa jej to
hneď sa
obchodu a

kúpila si malého modrého robota, ktorý mal meno Kiko. Predavačka jej povedala, že je to milý a priateľský robot. A tak ho Anežka nehodlala otestovať. Spočiatku sa zdal naozaj ako neškodný stroj. Každé ráno Anežke pripravoval čaj, čítal jej rozprávku na dobrú noc či pomáhal Anežke s domácimi úlohami. No potom nastalo peklo. Robot Kiko začal byť čím viac nebezpečnejší, agresívnejší a odmietal sa vypínať na povel Anežky. Dokonca nefungovalo ani vypínanie gombíkom na zadnej strane robota. Anežka nevedela čo robiť, lebo na príkaz vrátiť sa s ňou späť do obchodu neposlúchal. Anežka rýchlo zavolała mame a tá čoskoro dorazila z práce. Zobrali obrovskú škatuľu z pivnice, do ktorej Kika chytili a odniesli späť na miesto, kde ho Anežka kúpila. Predavačka neverila vlastným očiam a ušiam. Už nikdy viac takéto roboty nepredávali a ani nevyrábali.

Bianka Mišíková, 8. A

Slepá láska

Chlapec na strednú školu prišiel,
triednu partiu obišiel.

Len na jednu dievčinu myslel,
to bol jeho života zmysel.

Plavovlasá dievčina,
jej vlasy voňajú ako kvetina.
Oči jej žiaria ako hviezdičky,
v tme sa jej zväčšujú zreničky.
Chlapec veľmi zaľúbený bol,
kvôli nej prišiel domov na mol.

Dievčina si ho nevšímala,
na bývalého spomínala.
Na plese ju vyzval do tanca,
bola to pre neho nová
šanca.
No dievčina veľmi chladná
bola,
asi jej do života prišla smola.
Jeho lúbošť k nej zhasla,
keď zistil, že druhého si
našla.



Zrejme s ním bola šťastná,
no k ostatným bola akási zradná.
Nevedela, že po nej niekto iný túžil,
a že ju naozaj ľúbil.
No ona bola omámená láskou jej milého
a nevšímala si lásku iného.
Až po rozchode zistila,
koľko kamarátstiev si zničila.
Uvedomila si všetko neskoro
a život nevyzeral veľmi ružovo.
Po čase zistila, kto ju naozaj ľúbil,
no chlapec si jedno sľúbil,
dievčinu si prestal všímať
a začal svoje okolie vnímať.

Barborka Paučová, 8. A

O láske

Láska má rôznu podobu,
ale vždy je láska krásna
či je to láska k matke, otcovi, k sestre, bratovi.

Láska nepozná nenávisť.

Láska nepozná pomstu.

Láska vytvára krásu v človeku.

Láska nás hreje pri srdci .

Láska nás dobro učí.

Láska je pre nás dar,
nech tento dar každý z nás zažije, pocíti.

Maťo Bíró, 8. A



Prečo on?

Láska, jeden krásny pocit v živote.

Bolí ťa, trápi ťa, no keď sa zamiluješ všetko sa zmení.

Nasadíš svoje ružové okuliare,
a aj keď ti okolie opakuje: „Prečo on?!“

Nevnímaš, nepočuješ.

Možno nemá telo ako športovec roka,
nemá vlasy ako chlapci z Pinterestu,
možno nemá oči modré ako studený ľadovec.

No niečo ťa ku nemu stále ťahá,
páči sa ti na ňom niečo,
čo druhí nevidia,
niečo, čo vidíš a cítiš iba ty. Láska.

Natália Valachová, 8. A



Jarná báseň

Kedy príde už tá jar?

Čakáme ju ako dar.

Jarné básničky

o roztopenom snehu,

o prvých kvietkoch cestou k jazeru.



O slniečku,

o všetkom,

čo k jari patrí.

Nech už len príde

ako sa patrí!

Evka Oláhová, 9. A

Veľkonočný zajac Miro
ráno skoro vstáva,
večer sa v čokoláde váľa.

Je to zajac – Mirko.
Každý deň si dáva pivko.
Uši ako Jano,
preto vstáva skoro ráno.
Do ruky si dáva korbáč,
vyšibať si ide na koláč.



Býva v obci Ružiná.
Skáče ako pružina.

A keďže Mirko chutný je,
každé dieťa si z neho odhryzne.

Adam Koza, 9. A

Jar

Marec, apríl, máj –
tie má každý rád.

Fialôčka lístkom máva,
kvietačkami vôňu dáva.
Na slniečku sedáva.
Bud' mu večná sláva!



Adrianka Berkyová, 9. A

Kvietky kvitnú, slnko hreje.
Vtáčik si tam perie hreje.

Vtáčiky aj štebocú,
včielky bzučia, žabky kvákajú –
no všetky zvieratká svoje hlásky vydávajú.

Zvieratká sa rozmnožujú,
jarný lesík spoznávajú.

Nina Matúchová, 6. A

Kuriatko a jahniatko

Nie za dlho, za krátko, vyliahne sa kuriatko.
Kuriatko je šťastné, smelé, hneď odskočí od postele.
Jahniatko už zabékalo, že sa blíži Veľká noc.
Zvieratká to počuli a hneď mu išli na pomoc.

Dievčatá už vyfukovať vajíčka začnú.

A šibači sa do domov vlečú.

Vyfúknuté vajíčka pekne namaľujú.

A keď prídu šibači, tak im ich darujú.

Keď mokré dievčatá šibači došibajú.

Potom im krásnu Veľkú noc zaželajú.

Dievčatá na druhý deň šťastné a zdravé sa tešia,
že budúcu Veľkú noc radšej v posteli preležia.

Aby chlapci neoblievali, nešibali ich.

Radšej chcú mať pohodový deň.

Ella Jamnická, Nina Olšiaková, 5. B

Jar

Stromy si obliekajú smaragdový odev,
keď sa túžbou kývajú vo vánku.

Kvety kvitnú s milosťou,
na jarný koncert som dostal pozvánku.

Vtáky sa vracajú so svojou melódiou,
pripravené majú plúca.

Tešia nás sviežou harmóniou,
jar sa už prebúdzá.

Zima už odišla a leto je za dverami.
Už nie sme ukrytí pod stými vetrovkami.

Michal Dominik Sýkora, 8. B



Jar

Na jar pekné kvety kvitnú.

Mládenci si vodu do vedier chytajú.

Dievčatá maľujú vajíčka,

varia jedlá dosti,

aby sa kúpači najedli dosýtosti.

Deti utekajú domov od radosti,
že sa im začínajú prázdniny plné
sviatosti.

Tešia sa zo slnka, behajú po vonku.

Rodičia ich volajú zjesť večeru.



V piatok sa pôstiť musia,

v sobotu jedlu strániť sa nemusia.

V pondelok pritom dievčatá pooblievať chlapci,

v utorok im to vrátia od radosti.

Zdenka Valachová, 8. B

Jar

Po zime tu máme jar,
pre zvieratká to je raj.
Vtáčik spieva tra-la-la,
jar je veľká zábava.



 JAR

Malí, veľkí radosť majú,
do rytmu si zaspievajú.

Snehuliaci odchádzajú,
oni zimu radi majú.

Zo snehu sa kvietky budia,
ku slniečku nezablúdia.
Včielky ich hneď opeľujú,
na medí chuť veľkú majú.

Peťa Briestenská, 6. A

Veľká noc

Veľká noc sa blíži.

Korbáče už nachystané,
môžu ísť ku starej mame.

Stará mama vyplatí

200 Eur do gatí.

Všetky dievky už vyšibané,
aspoň budú cez rok zdravé.

Nikolas Piecka, 6. A

Chlapci už si korbáč pletú.

Poviem vám, že sú celkom k svetu.

Všetky dievky oblejem,

aj kvietky im polejem.

Polejte mi dievčatá,

vyliahnu sa kurčatá!

Andrej Drugda, 6. A



Jar

Vták na okne šteboce.

Jar sa nám už ligoce.

Dievčence sú vyšibané,
chlapci majú zarobené.

Pripravte si vajíčka,
najskôr im nafarbite farebné líčka.

Dúha sa už objavuje,
farby sveta obsahuje.

Včely s peľom odlietajú,
mravčky už priberajú.

Keďže na jar radosti je,
Morena do potoka vyskakuje.

Zelené rastliny kvetmi kvitnú.
Zafarbíme s nimi celú Mýtnu.

Lea Fulajtárová, 6. A

Veľká noc

Bim- bam-bom na kostole bije.

Hurá! Dnes Veľká noc je.

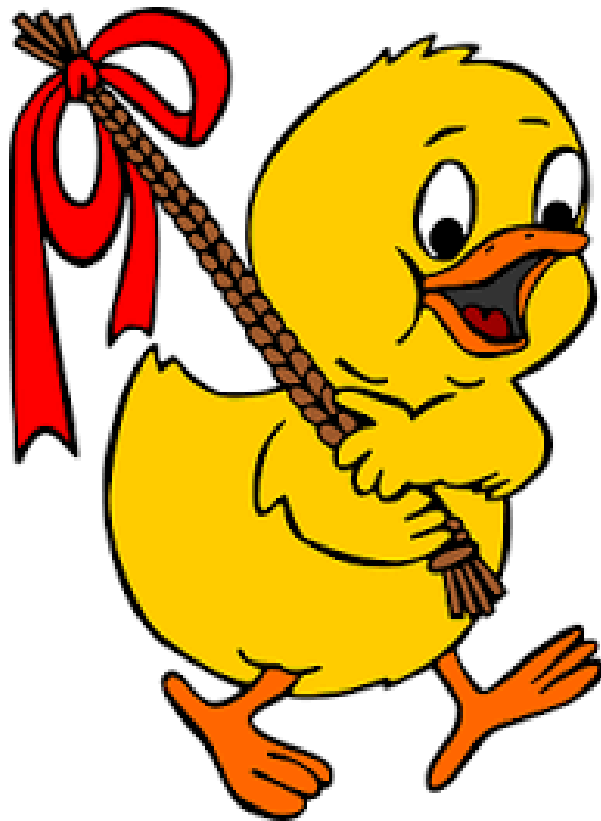
Chlapci po Mýtnej behať budú.

Všetky dievky šibať idú.

Veľkonočné vajíčka im dajú,

aj kúsok peniažkov im vypýtajú.

Matúš Olšiak, 6. A



Jar

Zimička sa končí a začína jar,
na celom svete bude raj.

Kvietky sa nám zobúdzajú
a rastlinky dorastajú.

Sedmokrásky, zvončeky, tulipány,
nebudú pri nich žiadne hurikány.

Ovečky a jahniatka sa budú pásť,
potom trávička nebude pomaly rásť.

Kravičky budú mliečko dávať
a teliatka ho budú do seba napchávať.

Malé zajačiky sa budú rodiť,
budú sa pomaličky na mamičke voziť.

Deti budú behať po lúke,
kliešte budú mať na ruke.

Koláčiky budú piecť,
aj do iných domov ich budú niestť.

Sranda bude veľiká,
aj vtáčik si čviriká.

Nela Oštromová, 6. A

